

«ضامن آهو ۲»؛ بازآفرینی یک داستان ماندگار

«ضامن آهو ۲» تابلویی که بیش از آنکه یک نقاشی باشد، یک زیارت است؛ زیارتی تصویری از بارگاه ملکوتی امام رضا(ع) و تجلی رحمت و کرامت ایشان. استاد فرشچیان در این اثر که در سال ۱۳۸۸ خلق شده، با الهام از داستان مشهور ضامن آهو، روایتی نو و بدیع از این کرامت رضوی را به تصویر کشیده است.

این تابلو، نسخه‌ای تکامل یافته از نگاره معروف «ضامن آهو» است که با شکوهی بیشتر و جزئیاتی خارق‌العاده، قلب هر بیننده‌ای را تسخیر می‌کند. در مرکز این اثر، امام رضا(ع) در حاله‌ای از نور قرار دارد و اطراف ایشان را، گروهی از آهوان پناهنده احاطه کرده‌اند. گویی، این آهوان، با زبان بی‌زبانی، از امام، طلب پناه و شفاعت می‌کنند.

در سمت چپ تابلو، شکارچی پشیمان را می‌بینیم که با زانوی خم شده و کمان شکسته‌اش، در حال تعظیم به امام(ع) است. این تصویر، نمادی است از توبه و بازگشت به سوی خدا و نشان می‌دهد که حتی سنگدل‌ترین افراد نیز، در برابر عظمت و کرامت امام رضا(ع)، سر تسلیم فرود می‌آورند. نکته تأثیرگذار در این اثر، جهت نگاه تمام عناصر تابلو است. از اسب و سگ شکارچی گرفته تا پرندگان، گل‌ها و فرشتگان، همگی رو به سوی امام رضا(ع) دارند. این هماهنگی بصری، نمادی است از جاذبه معنوی و رحمت بی‌کران امام هشتم(ع) که همگان را به سوی خود جذب می‌کند. رنگ‌های زنده و جذاب تابلو، تداعی‌کننده مهربانی و عطوفت امام رضا(ع) هستند و حسی از آرامش و امید را در دل بیننده زنده می‌کنند. این اثر ارزشمند، در سال ۱۳۸۹ به موزه اهدا شد تا یادآور کرامت و رحمت امام رضا(ع) باشد.

«عرش بر زمین»؛ سوگ آسمان در گودال قتلگاه

«عرش بر زمین» اثری که فراتر از یک بازسازی تاریخی، تجسمی است از اندوه کائنات؛ تجسمی از لحظات پس از شهادت غریبانه سیدالشهدا(ع) و هیوط معنویت در گودال قتلگاه. استاد فرشچیان، در این اثر که در سال ۱۳۹۵ خلق شده، نه تنها به تصویر کشیدن این صحنه جانسوز پرداخته، بلکه با نگاهی هنرمندانه و عارفانه، به تحلیل پیامدهای این فاجعه عظیم و تأثیر آن بر عالم هستی نیز همت گماشته است.

«عرش بر زمین» نمونه‌ای برجسته از توانایی هنر در بازنمایی احساسات عمیق و مفاهیم پیچیده دینی است. فرشچیان با استفاده از رنگ‌های تیره، خطوط درهم‌پیچیده و ترکیب‌بندی دراماتیک، فضایی را خلق کرده است که گویی، تمام آسمان‌ها، در سوگ شهادت امام حسین(ع) به گریه افتاده‌اند. در این تابلو، گودال قتلگاه، به عنوان نمادی از زمین و آسمان به عنوان نمادی از عرش الهی، در هم آمیخته‌اند. این تصویر، بر این نکته تأکید دارد که شهادت امام حسین(ع)، نه تنها یک فاجعه در زمین، بلکه یک مصیبت بزرگ در تمام عالم هستی بوده است. حضور فرشتگان در این اثر، نمادی از نزول رحمت و معنویت الهی بر گودال قتلگاه است.

رنگ‌های تیره و کدر در این تابلو، نمادی از اندوه، تاریکی و ناامیدی هستند. فرشچیان با استفاده از این رنگ‌ها، فضایی غم‌انگیز و دلخراش ایجاد کرده است و حسی از سوگ و ماتم را در دل بیننده زنده می‌کند. خطوط درهم‌پیچیده و نامنظم در این تابلو، نمادی از آشفتگی و بی‌نظمی جهان پس از شهادت امام حسین(ع) هستند.

«عرش بر زمین» تابلویی است که پرسش‌هایی عمیق درباره معنای مصیبت، عدالت الهی و رستگاری انسان را برمی‌انگیزد. این اثر ارزشمند، در سال ۱۳۹۶ به موزه اهدا شد.

«آسمان چهارم»؛ تجلی تسبیح در اوج معراج

«آسمان چهارم» اثری که فراتر از یک تصویر بصری، پژواکی از تسبیح ملائک است؛ پژواکی که در اعماق جان هر بیننده‌ای، حسی از خشوع و تعظیم را برمی‌انگیزد. استاد فرشچیان، در این اثر که در سال ۱۳۹۴ خلق شده، نه تنها به بازآفرینی بخشی از سفر معراج پیامبر اسلام(ص) پرداخته، بلکه با نگاهی هنرمندانه و عارفانه، به تصویر کشیدن عالم بالا و تجلیات الهی نیز همت گماشته است. در این تابلو، پیامبر اسلام(ص) در حال صعود به آسمان چهارم به تصویر کشیده شده است. هاله‌ای از نور، ایشان را احاطه کرده و فرشتگان در اطراف ایشان، به تسبیح خداوند مشغول هستند. این تصویر، بر این نکته تأکید دارد که معراج، تنها یک سفر جسمانی نبوده، بلکه سفری روحانی و باطنی بوده است که در آن، پیامبر(ص) به عالی‌ترین درجات کمال و معرفت دست یافته است. فرشچیان با هنرمندی تمام، تعدادی از ملائک را در حال تسبیح خداوند به تصویر کشیده است و حسی از نظم، هماهنگی و زیبایی را در اثر خود ایجاد کرده است. رنگ‌های آسمانی مانند آبی، طلایی و سفید، در این تابلو، نمادی از عالم بالا، معنویت و نور هستند. فرشچیان با استفاده از این رنگ‌ها، فضایی ملکوتی و روحانی ایجاد کرده است و حسی از آرامش، سکون و تعمق را در دل بیننده زنده می‌کند. خطوط منحنی و روان، در این تابلو، نمادی از حرکت روحانی و تعالی هستند. فرشچیان با استفاده از این خطوط، حسی از پویایی، رهایی و صعود را در اثر خود ایجاد کرده است.

این اثر ارزشمند، در سال ۱۳۹۴ به موزه آستان قدس رضوی اهدا شد.